

Sygn. akt V CSK 666/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa T. D.

przeciwko B. [...] w B.

o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 maja 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jest konsekwencją oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwana wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wywód w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania podsumowała stwierdzeniem, że „niejednolite i sprzeczne stanowisko Sądu w zakresie liczenia kadencji w radzie nadzorczej rażąco narusza wskazane wyżej przepisy i w pełni uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania”, a przepisami, do których odwołała się w uzasadnieniu tego wniosku są art. 45 ust. 4 ustawy z 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 82), art. 8² ust. 3 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 1222 ze zm.), art. 353¹ k.c. oraz art. 9 ust. 1 i 10 ustawy z 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 125, poz. 873).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*,

przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12 nie publ.).

Skonfrontowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uzasadnieniem zaskarżonego wyroku nie usprawiedliwia tezy, że skarga kasacyjna pozwanej jest oczywiście uzasadniona z przyczyn, na które powołuje się ona, czy innych. Z ustaleń faktycznych będących podstawą rozstrzygnięcia wydanego w niniejszej sprawie wynika, że pozwana wprowadziła do swojego statutu ograniczenia w możliwości pełnienia funkcji członka Rady Nadzorczej przez dwie kolejne kadencje jeszcze w 2006 r., a zatem bez związku z wprowadzeniem tego rodzaju ograniczenia w ustawie o spółdzielniach mieszkaniowych. Według oceny Sądu Apelacyjnego zmiany statutu pozwanej dokonane w latach 2007 i 2010 nie powodowały wzruszenia ograniczenia ustalonego już w 2006 r., lecz dotyczyły zasad liczenia kadencyjności członków tego organu w związku z wejściem w życie ustawy z 14 czerwca 2007 r. o zmianie ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 15 lipca 2009 r., K. 64/07 (OTKA 2009, nr 7, poz. 110). Tego rodzaju wykładnia prawa w powiązaniu z postanowieniami statutu pozwanej z całą pewnością nie może być uznana za oczywiście wadliwą i wypaczającą intencje ustawodawcy oraz osób, które zadecydowały o kształcie postanowień statutowych obowiązujących w pozwanej Spółdzielni.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98, art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490), orzeczono jak w postanowieniu.

jw